

PROJEKTOVANJE I ŠPOLJARIC
KIMLIENO U VARAZDINU
27. 07. 2021
BROJ IZNAR 1385

9573

114

K-21/08-56

REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Glini, po sucu toga suda, Zoranu Pleše, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Natalije Karaula, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Nevena Rusa iz Velike Gorice, Đure Pl. Josipovića br. 60, zastupanog po branitelju Antunu Šagovac, odvjetniku iz Velike Gorice, radi kaznenog djela iz čl. 224. st. 4. Kaznenog zakona, temeljem optužnog prijedloga ODO Zagreb, br. K-DO-5461/02 od dana 12. ožujka 2003. godine, prenesen u nadležnost ODO Sisak, br. K-DO-310/06, nakon održane i zaključene javne i glavne rasprave dana 06. studenog 2008. godine, u prisutnosti punomoćnika oštećenika, okrivljenika i njegovog branitelja, a u odsutnosti ODO Sisak, dana 07. studenog 2008. godine,

presudio je

OKRIVLJENIK: NEVEN RUS, sin Josipa i majke Magdalene djev. Čizmić, rođen 07. ožujka 1968. godine u Zagrebu, s prebivalištem u Velikoj Gorici, Đure pl. Josipovića br. 60, Hrvat, državljanin RH, po zanimanju mesar, SSS, zaposlen kao vatrogasac u poduzeću „H.B.I.“ d.o.o. Zagreb, Kneza Borne br. 2, s mj. primanjima oko 3.800,00 kuna, oženjen Kornelijom, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja, služio JNA 1987/1988.g. u Ljubljani, vodi se u vojnoj evidenciji Ureda za obranu Velika Gorica

kriv je

što je:

-dana 04. prosinca 2000. godine u Zagrebu, u svojstvu vlasnika i odgovorne osobe obrta Mesnice „Rus“ u namjeri stjecanja protupravne imovinske koristi, s trgovačkim društvom „CM-Expert“ d.o.o. iz Zagreba, Trga bana Jelačića br. 3, zaključio ugovor o izradi studije isplativosti (Feasibility study), kojom se obvezao i po dovršetku izrade studije isplatiti iznos od 120.000,00 kuna, a najkasnije do 06. veljače 2001. godine, iako stvarne namjere da to učini nije imao, osiguravajući pritom plaćanje, predao akceptni nalog broj 04910603, svjestan da na žiro-računu obrta Mesnice „Rus“ neće biti novčanih sredstava u vrijeme podnošenja istih na naplatu, pa kada mu je ovlaštena osoba trgovačkog društva „CM-Expert“ d.o.o. povjerovala i temeljem ugovora predala dana 06. veljače 2001. godine izrađenu studiju o isplativosti, istu je preuzeo ne plativši je u ugovorenom roku, a naplata nije bila moguća ni putem sredstava osiguranja plaćanja, jer na žiro-računu obrta Mesnica „Rus“ nije bilo novčanih sredstava, čime je sebi pribavio nepripadnu materijalnu dobit u iznosu od 120.000,00 kuna, za koji iznos je oštetio trgovačko društvo CM-Expert d.o.o.,

dakle, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist, doveo nekog lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu i time ga naveo da ovaj na štetu tuđe ili svoje imovinske nešto učini,

čime je počinio kazneno djelo protiv imovine-prijevarom-opisano po čl. 224. st. 1. i 4. Kaznenog zakona, a kažnjivo po čl. 224. st. 4. Kaznenog zakona

Stoga se okrivljenik Neven Rus temeljem odredbe čl. 224. st. 4. Kaznenog zakona

LEPORA HRAVATSKA
osuđuje
NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI

Te mu se temeljem odredbe čl. 67. Kaznenog zakona

izriče

UVJETNA OSUDA

Te se izrečena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljenik Neven Rus u roku od 2 (dvije) godine ne počini novo kazneno djelo.

Temeljem odredbe čl. 132. st. 2. Zakona o kaznenom postupku, okrivljenik Neven Rus dužan je na ime imovinsko pravnog zahtjeva isplatiti oštećeniku trgovačkom društvu „CM-Expert“ d.o.o. isplatiti iznos od 120.000,00 kuna (stodvadesettisućakuna), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 06. lipnja 2001.g. do isplate, u roku od dvije godine od dana pravomoćnosti presude, dok se oštećenik s preostalim dijelom imovinsko pravnog zahtjeva do iznosa od 157.238,00 kuna upućuje na građansku parnicu.

Temeljem odredbe čl. 122. st. 1. a u svezi čl. 119. st. 2. toč. 1., 6. i 8. Zakona o kaznenom postupku okrivljenik Neven Rus dužan je nadoknaditi troškove kaznenog postupka u iznosu od 12.902,00 kune i to na ime vještačenja iznos od 2.132,00 kune, na ime sudskog paušala iznos od 400,00 kuna te na ime nužnih izdataka oštećenika iznos od 10.370,00 kuna, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

Obrazloženje

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu podnijelo je pod br. K-DO-5461/02 od dana 12. ožujka 2003. godine optužni prijedlog, koji je prenesen u nadležnost ODO Sisak, br. K-DO-310/06, protiv okrivljenika Nevena Rusa, radi kaznenog djela iz čl. 224. st. 4. Kaznenog zakona, činjenično i pravno pobliže opisano u izreci presude.

Punomoć. oštećenika u završnoj riječi je naveo kako smatra da je tijekom postupka nedvojbeno utvrđeno da je okrivljenik počinio ovo kazneno djelo. Okrivljenik je s oštećenikom dana 04. 12. 2000.g. sklopio ugovor da će mu oštećenik izvršiti točno određenu uslugu izrade studija o Isplativosti. Oštećenik je nakon potpisa ugovora u daljnjim razmacima od mjesec dana okrivljeniku ispostavio fakture za uslugu koju je za njega obavljao, ali fakture okrivljenik nije platio. Oštećenik je dana 06. 02. 2001.g. isporučio okrivljeniku ugovorenu studiju, a što je okrivljenik potvrdio potpisom odgovarajućeg zapisnika, ali ni nakon toga okrivljenik nije ispunio svoju obvezu da plati naručeno. Okrivljenik to nije ni mogao učiniti jer kroz inkriminirano razdoblje njegov ubit nije bio solventan, pa je znao i bio svjestan da ono što je naručio neće moći platiti. To je prešutio oštećeniku i time ga doveo u zabludu. Neprihvatljiva je obrana okrivljenika da je ugovorni odnos sadržao još neka utanačenja koja nisu sastavni dio ugovora, a u smislu da se oštećenik obvezao da će mu ishoditi kredit. To ne proizlazi iz iskaza svjedoka Lukete, a okr. nije predočio nikakav dokaz za svoju tvrdnju. Zbog toga je predložio da Sud okrivljenika proglasi krivim i osudi po zakonu, te ga obveže da oštećeniku ispunji postavljeni imovinsko pravni zahtjev, te mu nadoknadi troškove zastupanja.

Branitelj okrivljenika u završnoj riječi je naveo kako tijekom dokaznog postupka nije dokazano počinjenje kaznenog djela od strane okrivljenika. Osnovna svrha naručene studije je bila da ocijeni kreditu sposobnost obrtničke radnje okrivljenika u svezi zahtjeva za odobrenje kredita. Takva studija obuhvaća i ocjenu boniteta, a za to je bio zadužen oštećenik. Kontradiktorno je od strane oštećenika da okrivljeniku stavlja na teret kako u kritično

vrijeme nije bio solventan, a sama studija stvari prikazuje drugačije i tvrdi da je obrtnička radnja sposobna zadužiti se do iznosa 2.000.000,00 DEM. Okrivljenik ne bi naručivao studiju niti bi pristao platiti 120.000,00 DEM da nije imao sigurno obećanje da će kredit biti ishođen u najmanjem iznosu od 500.000 DEM. Direktor oštećenika je to usmeno jamčio okrivljeniku. Studija nije imala vrijednost od 120.000,00 kuna a to je u ovom postupku utvrđeno vještačenjem, te je vrijednost studije procijenjena na iznos od 50.000,00 kuna. Okrivljenik ni jednog trenutka nije imao namjeru naplaćanja kredita, zbog toga je predložio da se okrivljenik oslobodi od optužbe.

Upitan kakav stav zauzima prema optužbi, okrivljenik je izjavio da se ne smatra krivim za navedeno djelo. U svojoj obrani je naveo da u cijelosti ostaje kod iznesenog u istrazi, uz napomenu da se obratio oštećeniku radi dobivanja kredita. Zato je trebala poslužiti kao veza određena osoba po imenu Bjondić. U više navrata je naveo oštećenom kako je spreman platiti financijsku studiju, ali ne u većem iznosu od 10.000,00 kuna. Prilikom razgovora oštećenom je predao studiju koju je učinila tvrtka iz Samobora čiji vlasnik je Drago Bebek, zbog čega pretpostavlja da je oštećenik svoju studiju mogao zasnovati na već postojećoj. Studija koju je tvrtka iz Samobora napravila je koštala oko 10.000,00 kuna. Nikada ne bi pristao na cijenu od 120.000,00 kuna da mu nije bilo obećano kako će dobiti kredit. Njegov račun nije bio u blokadi, ali je imao potraživanja prema poduzeću Goričanka d.d. u visini od oko 289.000,00 kuna. Od ovog iznosa nije se naplatilo, jer je nad navedenom tvrtkom otvoren stečajni postupak 2000.g. ili 2001.g. Oštećenik je trebao utvrditi bonitet njegove tvrtke. Nigdje u ugovoru ne stoji da je oštećenik bio dužan utvrditi bonitet okrivljenika, ali je bio usmeni dogovor između okrivljenika i Vitomira Luketa, kojom prilikom je okr. Luketa rekao da ukoliko poduzeće okrivljenika dobije iznos od 500.000,00 DEM, okrivljenik pristaje na cijenu od 120.000,00 kuna, jer je navedeni iznos predstavljao proviziju u slučaju realizacije kredita. Luketa je napisao zahtjev za iznos od 2.000.000 DEM, a okr. je trebao taj kredit vratiti. U završnoj riječi ostao je pri iznesenoj obrani, navodeći da je spreman platiti realnu cijenu naručene studije.

Tijekom dokaznog postupka Sud je pročitao dopis FINE Zagreb od 26. rujna 2008.g. (list 145 spisa-K-21/08), izvršio uvid u saldo konta podružnice 301 u razdoblju od 01.01.2000.g.-31. 12. 2000.g. i od 01. 01. 2001.g -31. 12. 2001.g. (list 146 i 147 spisa-K-21/08), uvid u očevidnik o danima insolventnosti mesnice „Rus“ za 1998., 1999., 2000. g. zaključno sa kolovozom 2001.g. (list 148-150 spisa-K-21/08), u izvod iz kaznene evidencije za okrivljenika od 04. 07. 2008.g. (list 135 spisa-K-21/08), u spis Županijskoj suda Zagreb Kio-706/02 (list 1-50 spisa), u spis Općinskog suda u Glini br K-50/06 (list 61-118 spisa), a pored toga je saslušao svjedoka Vitomira Luketa, te proveo knjigovodstvo vještačenje po vještaku Slobodanu Treursić, u svrhu dokazivanja.

Svjedok Vitomir Luketa je iskazao kao i u istrazi dodajući kako je u ovom slučaju kod okrivljenika utvrđeno isplativost ulaganja, ali je okr. iskazivanjem manjeg prometa od onog kojeg je ostvario prouzročio situacije negativne ocjene. Cijene studija isplativosti kreću se i u puno većim iznosima od onoga koji je ugovoren sa okrivljenikom, npr. od 180.000,00, 250.000,00 kuna ili čak i više. Okrivljenik mu se obratio zbog studije, a ne zbog kredita, a okrivljenik je oštećeniku predao investicijsku studiju kada je studija oštećenika već bila u visokoj fazi izrade i dostavljenu studiju oštećenik nije mogao iskoristiti.

Knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku Slobodanu Treursić utvrđeno je da je vrijednost studije 50.000,00 kuna.

Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja ovaj sud je stekao uvjerenje da je okrivljenik počinio kazneno djelo na način kako mu se to optužnim aktom stavlja na teret. Ovakav zaključak šuda proizlazi nakon ocjene svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza u njihovoj međusobnoj povezanosti.

Da je okrivljenik počinio navedeno kazneno djelo proizlazi iz Ugovora o izradi studije isplativosti projekta „Proširenje kapaciteta i modernizacija mesnice Rus“ sklopljenog između okrivljenika i oštećenika, zapisnika od 06. veljače 2001.g. o preuzimanju studije okrivljenika, računa za izvršenu uslugu oštećenika, te mjenice i mjeničnog očitovanja okrivljenika. Nespramo je da su oštećenik i okrivljenik sklopili 04. prosinca 2000.g. Ugovor za izradu studije isplativosti projekta. Zaključenjem navedenog ugovora okr. se prema čl. 4. obvezao oštećeniku isplatiti iznos od 120.000,00 kuna na ime ugovorene naknade za izradu studije prema ugovorenoj dinamici

plaćanja iz čl. 5. Ugovora. Okrivljeniku su ispostavljeni računi i to prvi račun 04. prosinca 2000.g. na iznos od 58.560,00 kuna, drugi račun od 02. siječnja 2001.g. na iznos od 43.920,00 kuna, treći račun od 06. veljače 2001.g. na iznos od 44.478,82 kune, a okrivljenik je vlastoručno potpisao primitak ovih računa. Oštećenik je izvršio svoju obvezu iz Ugovora i predao okr. po dva primjerka investicijske studije specificirane u zapisniku o izvršenoj primopredaji od 06. veljače 2001.g., a što je također okr. potvrdio svojim potpisom na navedenom zapisniku. Na dan primopredaje investicijske studije prva dva ispostavljena računa nisu bila plaćena, te je okr. kao sredstvo osiguranja ispunjenja obveze izdao i akceptirao blanco mjenicu br. 04910603 i avalirao ju svojim potpisom u lijevom gornjem uglu. Istog dana 06. veljače 2001.g. okr. je dao mjenično očitovanje kojim je ovlastio „CM-Expert“ d.o.o. konzalting i upravljanje projektima Trg bana J. Jelačića br. 3. Zagreb da ispuni, donese na naplatu i naplati izdanu mjenicu, a koju je upravo okr. izdao kao sredstvo za osiguranje plaćanja za radove po Ugovoru od 04. prosinca 2000.g. Izdanu mjenicu okr. je pokušao naplatiti 05. lipnja 2001.g. kod ZAP Zagreb, Poslovnica Velika Gorica, ali mjenica nije naplaćena, s obzirom da na žiro računu okr. nije bilo sredstava, a što je potvrđeno i na poledini mjenice. Tijekom postupka utvrđeno je da na žiro računu okrivljenika nije bilo sredstava, a što je vidljivo i iz dopisa FINE od 26. 09. 2008.g. uz priloženu dokumentaciju, odnosno saldo konti podružnice 301 u inkriminiranom razdoblju. Budući da kroz inkriminirani period obrt okrivljenika nije bio solventan, isti nije ni mogao ispuniti svoju ugovornu obvezu i platiti ono što je naručio. Za kazneno djelo iz čl. 224. st. 4. Kaznenog zakona potrebno je postojanje izravne namjere koja mora postojati već u trenutku sklapanja ugovora. Po mišljenju ovoga suda na strani okrivljenika postojala je takva namjera, jer je isti znao i bio svjestan da naručeno neće moći platiti, a tu činjenicu okrivljenik je prešutio oštećeniku, dovodeći ga time u zabludu. Kao što je već ranije rečeno, oštećenik i okrivljenik su ugovor zaključili i potpisali bez ikakve prisile, a ni u jednoj odredbi Ugovora ne stoji da navedeni iznos predstavlja proviziju oštećeniku, niti je ugovorom predviđena obveza oštećenika da ponudi okrivljeniku odobrenje kredita za realizaciju studije. Potpisivanjem ugovora okrivljenik je preuzeo ispunjenje obveza prema navedenom Ugovoru, a okr. je izdao mjenicu za koju je znao da nema pokriće. Također u ugovoru kako je to rekao i okrivljenik, nigdje ne stoji da je oštećenik bio dužan utvrđivati bonitet okrivljenika. Sama cijena je utvrđena i proizlazi iz sklopljenog ugovora o izradi studije, a okrivljenik ni na koji način nije dokazao da je svoju obvezu barem djelomično ispunio. U ponašanju okrivljenika, stječu se svi bitni elementi bića kaznenog djela iz čl. 224. st. 4. Kaznenog zakona, radi čega ga je Sud proglasio krivim i osudio.

Sud je okrivljeniku izrekao kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci za kazneno djelo, uz mjeru upozorenja-uvjetnu osudu sa rokom kušnje od dvije godine, smatrajući da je i ovako izrečena sankcija dovoljna opomena okrivljeniku da ubuduće ne dolazi u sukob sa zakonom, da će istoga odvratiti od vršenja ovakvih ili sličnih kaznenih djela, te da će se njome dovoljno utjecati i na druge da ne čine ovakva ili slična kaznena djela, čime će se u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 50. Kaznenog zakona.

Odlučujući o vrsti i visini sankcije Sud je okrivljeniku od olakšavajućih okolnosti uzeo u obzir njegovo primjereno držanje pred sudom, obiteljske prilike, te dosadašnju neosuđivanost, dok otežavajućih okolnosti Sud na strani okrivljenika nije našao.

Sud je okrivljenika temeljem odredbe čl. 132. st. 2. ZKP-a obvezao da oštećeniku na ime imovinsko pravnog zahtjeva isplati iznos od 120.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 06. lipnja 2001.g. do isplate i to u roku od dvije godine od pravomoćnosti presude, jer se prema zaključenom ugovoru okrivljenik obvezao da će oštećeniku isplatiti navedeni iznos, a oštećenik ničim nije dokazao postojanje preostalog dijela zahtjeva do iznosa od 157.238,00 kuna, radi čega ga je sud s tim preostalim dijelom uputio na građansku parnicu.

Budući je okrivljenik proglašen krivim, Sud je istoga u smislu odredbe čl. 122. st. 1. u svezi čl. 119. st. 2. toč. 1. 6. i 8. ZKP-a obvezao na plaćanje troškova u ukupnom iznosu od 12.902,00 kune. Navedeni troškovi odnose se na sudski paušal u iznosu od 400,00 kuna, troškove vještačenja u iznosu od 2.132,00 kune, kao i na nužne izdatke oštećenika u ukupnom iznosu od 10.370,00 kuna. Iznos od 10.370,00 kuna odnosi se na troškove zastupanja oštećenika po punomoćniku na šest rasprava u iznosu od 1.000,00 kuna za svaku, budući da punomoćniku oštećenika s obzirom na odgode rasprava pripada 50% sukladno Odvjetničkoj tarifi, a kada se tome

dodaju sastav kaznene prijave u iznosu od 200,00 kuna, te ostalih podnesaka zajedno sa troškovima PDV-a dobiva se iznos od 10.370,00 kuna. Troškovi kaznenog postupka koje je okrivljenik dužan platiti odmjereni su s obzirom na dužinu, trajanje i složenost postupka, te imovinske prilike okrivljenika.

Iz naprijed navedenih razloga, odlučeno je kao u izreci presude.

U Glini, 07. studenog 2008. godine

Zapisničar:
Natalija Karaula v.r.

Sudac:
Zoran Pleše v.r.
za točnost otpravka
ovlašteni službenik
Natalija Karaula

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na Županijski sud u Sisak u roku 8 dana od dana prijema istog. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a za Županijski sud u Sisak.

DN-a:

1. ODO Sisak, br. K-DO-310/06
2. okr. Neven Rus, Đure pl. Josipovića br. 60, V. Gorica
3. branitelj okr. mr. Antun Šagovac, Zagrebačka br. 17/II, V: Gorica
4. oštećenik: CM-Expert d.o.o. Zagreb, Trg bana J. Jelačića br. 3
5. punomoć. oštećenika: odvjetničko društvo Porobija i Špoljarić, Kolodvorska br. 12, Varaždin

